

Hi ha la pols que el vent agrana i que el mundial de futbol, estoreta ecumènica, [tapa](#). Fa bonys i tossalets, és clar, però la tapa. És el cas de la [destitució](#) de l'economista de capçalera de ZP, feta pública, curiosament, el dissabte passat, quan l'equip del *presidente* torejava agònicament el quarts de final. Regat i al BOE, així no en parlaran (tant). Aquest dimecres, però, veurem si Merkel aconseguix clavar [un altre golàs](#) i de nou aconseguix espolsar l'*estoreta* que ens ha d'encegar definitivament.

Hi ha els ossos que el vent no agrana. [Esgurats](#) els vagons, els túnels, les vies, les balises, la caixa negra, les comissions de no investigació i algunes rotatives, alguns no s'expliquen com, quatre anys després de la matança al metro, els ossos dels cadàvers encara facen *clec clec* entre la ferralla. La memòria té [això](#), que és més difícil de netejar que un bassal de sang. «*Somos mierda para Camps*», va dir [Carmen](#). Hom diria que el seu exabrupte és doblement exacte. Als [trages](#) no s'han trobat taques marrons, però quan un maniquí rota podem endevinar la dieta. I parlant de rotar, celebre que en l'agenda de les [rotatives](#) valencianes el **3 de juliol** no fóra exclusivament una data futbolística, tot i que per a certs periodistes només hi havia *tristesa, flors i ulleres de sol*. Ho escriuen avorrits, com qui va tots els anys a un soterrament que no s'acaba mai.

Button

Button

«[Bones](#)», de [Radiohead](#)